

Podzim, dvacátý rok míru - Vladimír Merta

Lebka s hnáty na baretu
příběh který trvá do dneška
potkali se v polním lazaretu
zajatec a milosrdná sestra Vojtěška

Práli spolu prostěradla
svaté obrázky milování
těšili se do divadla
četla mu z knihy kázání:
Nezabiješ
ani neublížíš bližnímu svému

Mávala za ním šátkem z dálky
modlitbou ho provází
U divadla koncem války
když měsíc listopadu vychází
znovu se sejdou
prvního dne míru

Harmonikář na parketu
hrál k tanci písně o mrtvých
zajatec a milosrdná sestra z lazaretu
sklo lásky řeže jako dívčí smích

Mával za ní šátkem z dálky
ve snu viděl jak odchází
u divadla koncem války
když měsíc listopadu vychází
znovu se sejdou prvního dne míru

Bomba jako karta padla
paměť se belhá o berlích
záblesk jako od zrcadla
za náletu tiše padal sníh

Každý den stojí u divadla
pohledem milence vyprovází
voják přežil milosrdná sestra z lazaretu padla
a měsíc listopadu vychází

Kdo mu to poví?!

Je podzim
dvacátý rok míru